

her taler vi om den offentlige forskning, så mangler vi her 2 mia. kr. for at nå det resultat frem mod 2010. Sådan er virkeligheden, kan jeg sige til hr. Ole Sohn. Det kan man læse både i de svar, som finansministeren har givet Folketingets partier på spørgsmål om det her, og også i Økonomisk Redegørelse.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg takker hr. Jens Rohde, fordi han gjorde det helt klart, at Socialdemokratiets strategi med at lave gode forlig sammen med regeringen er fuldstændig udsigtsløs. Det er jo rart at få det præciseret af Venstres ordfører. Håber, at det er blevet hørt også hos Socialdemokraterne.

Hr. Jens Rohde mener, at oppositionen snakker om penge. Det gør hr. Jens Rohde jo også indirekte, for hr. Jens Rohde og Venstre sørger for, at der bliver ført en politik, som sikrer, at forbrugsfesten oppe hos kernevælgerne i Whiskybæltet kan fortsætte.

Det er jo grunden til, at vi er nødt til at affinde os med, at ældresektoren, hjemmehjælpen osv. – uanset hvor mange statsministre der spørger, om ikke man kunne gøre det bedre og lover bod og bedring – stadig væk er utilstrækkelig, og at vi stadig kan høre historier om, at der går 3 uger mellem rengøringen.

Det er jo forklaringen på, at tilskuddet pr. elev i folkeskolen igen og igen skal sættes ned.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Den skattepolitik, som Venstre fører, sikrer alle mennesker større økonomisk råderum og dermed større frihed, alle mennesker, hvad enten man er på kontanthjælp, er højtlønnet, mellem-lønnet eller lavtlønnet. Det er jo fordelen ved skattestoppet. Hvad var det, der skete, da man forhøjede afgifterne og forhøjede afgifterne og forhøjede afgifterne hele tiden? Ja, det var jo, at de vendte den tunge ende nedad.

Kl. 10.15

Enhedslisten har jo også gjort meget ud af at sige, at afgifterne vender den tunge ende nedad, og derfor havde man fra Enhedslistens side et ønske til den tidligere regering om, at den prøvede at lave en indtægtsgraduering af nogle af de her afgifter. Det er jo en erkendelse af, at disse afgifter vender den tunge ende nedad. Det vil jeg sige, at også for de lavestlønnede og for kontanthjælpsmodtagerne er der altså en kæmpe fordel

i, at afgifterne ikke stiger. Det giver større frihed til alle og større købekraft for alle.

Så har vi tilført ældresektoren massive beløb. Vi har gennemført frit valg og som start tilført 500 mio. kr. om året. Så er der nye 500 mio. kr. til ældreomsorgen. Vi indfører plejehjemsgaranti inden for 2 måneder, vi har projekt »Kvalitet i ældreplejen«, hvor vi er i gang med at se på, hvordan vi kan gøre det bedre for den enkelte, og vi har måltretten en indsats om midler for ældre medicinske patienter. Ældreboliger bygges som aldrig før, og vi genindførte efterlevelsespensionen og indførte sammen med Dansk Folkeparti ældrechecken.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det er jo sådan, at sandheden er en vanskelig sag. Når hr. Jens Rohde påstår, at kontanthjælpsmodtagere skulle have fået det bedre under den her regering, er vi vist langt ude, for Venstre ønsker jo faktisk, at forholdene for en række kontanthjælpsmodtagere skal være dårligere, og det har man også været i stand til at sikre.

Det andet, jeg vil sige, er, at den gigantiske forbrugsfest, der har været i whiskybæltet på grund af stigningerne i ejendomspriserne, som regeringen jo har valgt at frede, og hvor den i øvrigt fører en politik, der gør, at de yderligere stiger, er det, der har medført den enorme skævhed i samfundet, som vi ser nu, hvor det er meget svært at kombinere det med sammenhængskraften.

Det er, fordi hr. Jens Rohdes kernevælgere i whiskybæltet skal have en endnu større forbrugsfest næste år. Det er derfor, hr. Jens Rohde er nødt til at stå fast på, at det private forbrug skal stige seks gange så meget næste år som det offentlige forbrug, og det får altså konsekvenser for hjemmehjælpen, skolerne og alle de andre offentlige serviceydelser.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Vi er det samfund i verden, tror jeg, der har den største omfordeling. Vi har den største lighed og økonomiske udligning. Det er jo virkeligheden, vil jeg sige til hr. Per Clausen, det er virkeligheden.

Men vi kan ikke bare leve af at omfordele penge. Der skal også være nogle til at lave pengene, der skal være nogle til at skabe dem, og det er bl.a. vores virksomheder – vores virksomheder, som ansætter arbejdskraft, som sørger for,